

[Hanne Budtz.]

et udvalg for at undersøge, hvorledes en daglig adskillelse af radio- og TV-udsendelserne inden for Danmarks radio skal organiseres. Jeg er også overbevist om, at der bliver en form for konkurrence mellem disse to medier, som vil være særdeles nyttig og inspirerende for medarbejderne ude i radiohuset, og jeg er ikke i tvivl om, at det er noget, de selv synes om. Konkurrence kan altså bestemt ikke være et onde, især ikke da vi jo må erkende, at der er ret få bølglønder til rådighed, hvorfor der i de enkelte tilfælde må gives koncession, og en koncession gives netop på nøje fastsatte betingelser. Man kan i en sådan koncession faktisk stille de betingelser, man ønsker, for at sikre sig det, vi kalder „det politiske millimeterdemokrati“ — det, vi har i Danmarks radio. Man kan ved en sådan koncession sikre sig, at det er dansk kapital, der står bagved, at der er dansk tilhørsforhold, og hvad man ellers kan tænke sig.

Det lovforslag, vi her behandler, går netop ud på, at det skal være de danske myndigheder, under hvem radio- og telekommunikation hører, der kan bestemme, hvem en koncession meddeles. Den højtærede minister må da erkende, at det er en meget stor tillid, vi viser ham og eventuelle kommende ministre. Man kan også gøre koncessionen tidsbegrænset, så man kan se, om koncessionshaveren virkelig opfylder betingelserne. I øvrigt må en koncession naturligvis altid være tidsbegrænset.

Vi har med stor interesse hørt og læst de redegørelser for de forskellige forhold, som både generaldirektør Gunnar Pedersen og afdelingsingeniør Børge Nielsen er fremkommet med. Også mit parti ønsker naturligvis, at man respekterer de tekniske forhold og de internationale aftaler, hvorigennem, forstår jeg, de pågældende embedsmænd med stor dygtighed har sikret Danmark de flest mulige frekvenser — eller den bedst mulige bid af kagen. Men alt dette forhindrer jo ikke, at nogle af frekvenserne anvendes til private sendere på kommerciel basis. Vi vil nu i udvalget få lejlighed til at høre nærmere om de tekniske forhold. Vi vil også i udvalget kunne få at vide, om nye opfindelser og opdagelser — det var det ærede medlem hr. Arne Bertelsen jo inde på under behandlingen af det

føregående lovforslag — kan gøre det muligt at oprette flere private sendere ved siden af Danmarks radio.

Vi mener, at netop dette at give koncession til en privat sender på kommerciel basis må være en naturlig konsekvens af, at regeringen i 3-4 år har set på eksistensen af en privat sender uden at være i stand til at bekæmpe den og nu ikke alene vil bruge en fremgangsmåde som den, vi netop har drøftet — dér kan man igen se, hvor nøje disse to lovforslag hænger sammen — men oven i købet, hvis jeg må have lov til at sige det på en mindre pæn måde, vil hugge og nationalisere ideen ved at bringe det, som den højtærede kulturminister forleden aften i fjernsynet, så vidt jeg forstod, kaldte et pep-program, hvilket jo skal være noget helt forskelligt fra et pop-program. Det minder mig om den fremgangsmåde, man i sin tid anvendte over for private vognmænd, der havde fundet frem til udmærket rentable rutebilruter, som der var behov for; de blev nemlig senere overtaget af det offentlige. Vi ser, hvordan et lignende emne er aktuelt i disse dage vedrørende skibsruter.

Der er for mig noget odøst i, at ideen i en privat virksomhed, der er startet helt lovligt, nu eventuelt skal overtages af Danmarks radio, for det er da klart, at det er den private senders imødesete undergang, der har inspireret til tanken om en melodiradio i Danmarks radio; der forberedes nu en melodiradio, som skal overflødiggøre den private sender. Hvad vil dette indebære for Danmarks radio? For det første vil der naturligvis blive tale om meget betydelige udgifter. Det vil koste mange millioner kroner, som lytterne skal betale, formentlig gennem en forhøjet licens. Dernæst vil et sådant melodiprogram — nu ser jeg foreløbig bort fra program 3 — fratage de udmærkede programmer, vi har i øjeblikket, nemlig program 1 og program 2, nogle af de virkelig værdifulde udsendelser, som der er stort behov for. Jeg er ikke i tvivl om, at alle de andre afdelinger i radiohuset, som ikke har med netop dette område at gøre, med stor bekymring ser herpå.

Så er der naturligvis den mulighed, at Danmarks radio starter et nyt program 3. Man kan da spørge: er det nu rimeligt, at Danmarks radio alene for at lave et under-